

NUMĂR TEST: 3

Facultatea de Drept
SIMULARE EXAMEN DE LICENȚĂ - 9 mai 2019 - PROBA 1
"Instituții fundamentale în drept privat și public"

1. În cazul stipulației pentru altul, terțul beneficiar:

- a) este considerat, printr-o ficțiune a legii, parte în contractul dintre stipulant și promitent;
- b) dacă nu acceptă stipulația, dreptul său se consideră că nu a existat niciodată;
- c) poate solicita desființarea contractului dintre stipulant și promitent, dacă promitentul nu-și execută obligația.

2. În cazul unui act juridic cu cauză ilicită, sancțiunea care se aplică este:

- a) nulitatea absolută, cu condiția ca ea să fie comună părților sau, dacă nu este comună, cealaltă parte să fi cunoscut cauza ilicită ori, în funcție de împrejurări, să fi trebuit s-o cunoască;
- b) nulitatea absolută în toate cazurile;
- c) nulitatea relativă, cu condiția ca cel puțin una dintre părți să fi cunoscut cauza ilicită.

3. Căsătoria oficiată de un funcționar, fără atribuții de ofițer de stare civilă:

- a) nu este valabilă în nici o situație;
- b) este valabilă în temeiul principiului conversiunii actului juridic civil;
- c) este valabilă dacă acest funcționar a apărut în fața părților și a publicului, comportându-se ca și cum ar fi fost competent să officieze căsătoria.

4. În materia prescripției extinctive:

- a) întreruperea prescripției împotriva debitorului principal nu produce efecte contra fideiuzorului;
- b) prescripția se întrerupe prin depunerea cererii de intervenție în cadrul urmăririi silite pornite de alți creditori;
- c) în cazul în care nulitatea relativă poate fi invocată de o terță persoană, prescripția începe să curgă în cel mult 18 luni de la data când terțul a cunoscut, putea sau trebuia să cunoască existența cauzei de nulitate.

5. Prescrierea dreptului la acțiune atrage și prescrierea dreptului de a invoca acel drept pe cale de excepție, în ceea ce privește:

- a) dreptul de a opune excepția de neexecutare;
- b) dreptul de a opune anulabilitatea contractului pentru leziune;
- c) dreptul de a opune reducțiunea liberalităților excesive.

6. Convenția părților prin care s-au înțeles să modifice durata termenului de prescripție a acțiunii confesorii de uzufruct este:

- a) valabilă, dacă prevede prelungirea duratei acestuia cu 20 de ani;
- b) valabilă, dacă prevede limitarea duratei acesteia cu 1 an;
- c) valabilă, dacă prevede declararea acesteia ca imprescriptibilă.

7. În cazul în care adevăratul proprietar revendică un bun, care îi fusese furat, de la o persoană care îl achiziționase dintr-o piață în care se vindeau astfel de bunuri:

- a) acțiunea va fi imprescriptibilă, dacă se dovedește că dobânditorul a avut cunoștința de proveniența ilicită a bunului;
- b) acțiunea intentată împotriva unui dobânditor de bună-credință este prescriptibilă în termenul general;
- c) termenul de 3 ani se va socoti de la data la care proprietarul a cunoscut sau ar fi trebuit să cunoască persoana hoțului.

8. Actul încheiat de o persoană cu capacitate deplină de exercițiu poate fi anulat pentru lipsa discernământului pe motiv că aceasta:

- a) suferă de tulburări psihice, doar pe baza certificatului medical;
- b) urmează a fi pusă sub interdicție judecătorească;
- c) s-a aflat sub influența drogurilor, fiind în neputință de a-și da seama de urmările actului juridic încheiat.

9. X îi vinde lui Y un apartament, sub rezerva ca X să obțină în termen de 3 luni un loc de muncă în capitală. Condiția stipulată în contract este:

- a) rezolutorie;
- b) suspensivă;
- c) potestativă pură.

10. Nulitatea amiabilă:

- a) poate interveni și în privința actului de căsătorie;
- b) este permisă numai în cazul actelor juridice care pot fi revocate prin acordul părților;
- c) îmbracă forma unui act juridic unilateral, având ca obiect declararea nulității unui act juridic anterior încheiat între părți.

11. Termenul general de prescripție este aplicabil:

- a) acțiunii în despăgubiri, bazată pe nesocotirea limitelor dreptului de proprietate;
- b) acțiunii privind restituirea bunului, ca urmare a anulării contractului de vânzare;
- c) acțiunii prin care se invocă leziunea în cadrul unei acțiuni în anulare.

12. Sunt prescriptibile extintiv:

- a) acțiunea confesorie de abitație, acțiunea în repararea patrimonială a unui prejudiciu moral cauzat unei persoane prin tortură și acțiunea în anularea recunoașterii de filiație pentru eroare;
- b) acțiunea de partaj, acțiunea în tăgada paternității introdusă de cel ce se pretinde tată biologic și acțiunea în simulație;
- c) acțiunea confesorie de superficie, acțiunea în constatarea dreptului de uzufruct și acțiunea în nulitatea relativă a unui act juridic nepatrimonial.

13. Acțiunea pentru anularea unui contract de vânzare încheiat de un minor de 12 ani fără reprezentarea ocrotitorului legal:

- a) poate fi introdusă la cel târziu 4 ani și 6 luni de la încheierea sa, indiferent cât de târziu va fi fost descoperită cauza respectivă de anulabilitate;
- b) dacă acel contract a fost încheiat încălcarea dreptului de preemțiune al unui vecin, acesta va putea cere anularea actului în termenul general de prescripție, socotit de la data încheierii actului;
- c) va putea fi considerată prescrisă, dacă a fost introdusă la 5 ani de la data încheierii actului, în condițiile în care la 2 ani și 6 luni de la încheierea actului ocrotitorul legal al minorului decedează.

14. Atunci când o persoană fizică cu capacitate deplină de exercițiu solicită anularea unui act juridic pentru leziune, cererea este admisibilă numai dacă actul juridic este:

- a) comutativ și de administrare;
- b) comutativ, oneros și bilateral;
- c) aleatoriu și bilateral.

15. Despre nudul proprietar este afirmat în mod corect:

- a) are dreptul să cedeze beneficiul (emolumentul) dreptului său de uzufruct;
- b) are dreptul de a se folosi de lucru și de a-i culege fructele, fără a se atinge de substanța lucrului;
- c) are dreptul de a dispune de lucru, respectând atributele ce aparțin uzufructuarului.

16. Sunt efecte specifice ale neexecutării contractelor sinalagmatice:

- a) nulitatea absolută și inopozabilitatea;
- b) excepția de neexecutare a contractului, rezoluțiunea (rezilierea) și riscul contractului;
- c) caducitatea și nulitatea relativă.

17. Compensația operează față de:

- a) fidejutor pentru ceea ce creditorul datorează debitorului principal;
- b) debitorului principal pentru ceea ce creditorul datorează fidejutorului;
- c) fidejutor doar pentru ceea ce creditorul datorează fidejutorului.

18. În cazul în care proprietarul unui teren ridică o construcție cu materiale aparținând altei persoane, atunci acesta:

- a) dobândește dreptul de proprietate asupra construcției, dacă este de bună credință;
- b) este obligat la plata contravalorii materialelor de la momentul efectuării construcției precum și la daune interese, dacă este cazul;
- c) este obligat să plătească o sumă de bani egală cu aceea a creșterii valorii fondului.

19. Solvensul nu poate cere restituirea plății nedatorate dacă:

- a) creditorul a distrus cu bună-credință titlul;
- b) s-a plătit o sumă de bani fără să existe această datorie între părți;
- c) contractul este lovit de nulitate absolută, cauza fiind cunoscută la momentul plății.

20. Pentru realizarea cesiunii de creanță:

- a) este necesar acordul debitorului cedat;
- b) este suficientă încheierea unei convenții între creditorul cedent și cesionar;
- c) debitorul trebuie să fie prezent la locul încheierii convenției între creditorul cedent și cesionar.

21. Este valabilă următoarea afirmație despre acțiunea în revendicare:

- a) este o acțiune reală și posesorie;
- b) este o acțiune reală și petitorie;
- c) are același regim juridic indiferent de obiectul dreptului de proprietate.

22. Plata poate să fie făcută:

- a) numai de către debitorul personal obligat;
- b) de orice persoană, chiar dacă este un terț în raport cu acea obligație;
- c) doar de către fidejutor.

23. Cât privește capacitatea juridică a geratului, el trebuie să aibă:

- a) capacitate deplină de exercițiu;
- b) capacitatea de a încheia actele juridice ce se încheie pentru el;
- c) nu există nici o cerință de capacitate în privința sa.

24. În mod constant, în literatura juridică, se afirmă despre dreptul de proprietate privată:

- a) este un drept real accesoriu;
- b) poate avea ca titulari persoanele fizice, persoanele juridice, inclusiv statul și unitățile administrativ - teritoriale;
- c) este un drept de creanță.

25. Suntem în prezența unei modalități a dreptului de proprietate:

- a) atunci când dreptul de proprietate asupra unui bun a fost dobândit printr-un act juridic translativ de proprietate lovit de nulitate absolută;
- b) atunci când dreptul de proprietate asupra unui bun a fost dobândit printr-un act juridic translativ de proprietate lovit de nulitate relativă;
- c) dacă rezultă dintr-un act juridic lovit de nulitate absolută.

26. Despre acțiunea posesorie se poate afirma:

- a) este o acțiune personală;
- b) este o acțiune petitorie;
- c) apără starea de fapt a posesiei, fără a pune în discuție însuși dreptul asupra lucrului.

27. În ipoteza în care X face o ofertă de donație lui Y, iar anterior primirii acceptării ofertei X devine insolubil:

- a) donația se va încheia prin aplicarea regulilor ofertei, acceptării acesteia și comunicării acceptării, conform regulilor speciale din materia contractului de donație;
- b) oferta de donație se transformă într-o promisiune de donație afectată de condiția suspensivă a îmbunătățirii stării materiale a promitentului donator;
- c) actul de donație nu se va mai putea încheia în mod valabil.

28. Dacă la moștenirea defunctului vin soțul supraviețuitor, tatăl acestuia, un frate bun și doi nepoți de frate uterin, atunci cote lor succesoriale vor fi:

- a) soțul supraviețuitor 1/3, tatăl 1/4, fratele bun 1/8, nepoții de frate uterin 2/16 fiecare;
- b) soțul supraviețuitor 1/2, tatăl 1/8, fratele bun 1/16, nepoții de frate uterin 1/32 fiecare;
- c) soțul supraviețuitor 1/3, tatăl 1/6, fratele bun 3/8, nepoții de frate uterin 1/16 fiecare.

29. Contractul de mandat are următoarele caractere juridice:

- a) este un contract întotdeauna solemn;
- b) este un contract întotdeauna sinalagmatic;
- c) este un contract întotdeauna „intuitu personae”.

30. Dacă întreținerea este constituită pe durata vieții mai multor persoane:

- a) situația nu este posibilă, pentru că C. civ. o interzice în mod expres pentru a nu lipsi de întreținere terțe persoane față de care întreținătorul ar avea o astfel de obligație legală;
- b) obligația de întreținere încetează la data la care decedează ultimul dintre întreținuți;
- c) obligația de întreținere încetează la data la care decedează primul dintre întreținuți.

31. Împărțirea pe linii a moștenirii este incidentă:

- a) numai în cazul ascendenților privilegiați și a colateralilor privilegiați;
- b) numai în cadrul clasei întâi;
- c) numai în cazul colateralilor privilegiați.

32. În cazul în care la moștenirea defunctului sunt prezenți soțul supraviețuitor, unchiul defunctului și verișorul său, atunci cotele succesoriale ce se cuvin acestora sunt:

- a) soțul supraviețuitor 3/4, unchiul defunctului 1/4;
- b) soțul supraviețuitor 3/4, unchiul defunctului 1/8, verișorul defunctului 1/8;
- c) soțul supraviețuitor 3/4, verișorul defunctului 1/4.

33. Fratele bunicului este rudă cu „de cuius”:

- a) de gradul 3, clasa a doua;
- b) de gradul 4, clasa a treia;
- c) de gradul 4, clasa a patra.

34. Pentru garantarea obligației de executare a întreținerii, creditorul întreținerii beneficiază:

- a) de posibilitatea de executare silită a ratelor;
- b) de posibilitatea rezilierii contractului;
- c) de un privilegiu sau ipotecă legală, după caz.

35. Transmisiunea succesorală este o transmisiune universală fiindcă:

- a) toate bunurile succesiunii se transmit după aceleași reguli, cu anumite excepții expres prevăzute de legislația incidentă;
- b) la moartea unei persoane bunurile sale trebuie să se transmită succesorilor săi conform aceluiași reguli, previzibile pentru toți moștenitorii;
- c) înglobează atât activ cât și pasiv.

36. În cazul dreptului de preempțiune:

- a) proprietarul lucrului se obligă să îl vândă preemptorului;
- b) proprietarul lucrului se obligă să acorde preferință preemptorului, dacă se va hotărî să îl vândă;
- c) preemptorul se obligă să cumpere lucrul proprietarului, dacă prețul de vânzare și condițiile vânzării sunt cele stabilite prin convenția de constituire a dreptului de preempțiune.

37. Poate fi bun vândut în contractul de vânzare:

- a) bunul altuia;
- b) un bun proprietate publică, făcând parte din domeniul public;
- c) un drept personal nepatrimonial.

38. În cadrul aceleiași clase:

- a) rudele în grad mai apropiat sunt îndepărtate de rudele în grad mai depărtat;
- b) regula este împărțirea moștenirii pe capete;
- c) părinții defunctului, rude de gradul al doilea, nu înlătură de la moștenire pe colateralii privilegiați.

39. Excepția lipsei calității procesuale active:

- a) trebuie unită cu fondul pentru a putea fi soluționată;
- b) este o excepție de fond, absolută și peremptorie;
- c) poate fi invocată numai de pârât și de instanță, din oficiu.

40. Executarea provizorie judecătorească:

- a) se poate dispune numai dacă reclamantul achită o cauțiune;
- b) nu se poate dispune din oficiu;
- c) se poate dispune numai dacă obiectul cererii nu presupune strămutarea de hotare.

41. Renunțarea la judecată:

- a) dacă are loc la primul termen la care părțile sunt legal citate sau ulterior acestui moment nu se poate face decât cu acordul expres al pârâtului;
- b) în cazul în care are loc în apel, conduce la anularea, în tot sau în parte, a sentinței;
- c) se constată prin hotărâre, care nu este supusă niciunei căi de atac.

42. Hotărârea care consfințește învoiala părților:

- a) se dă în camera de consiliu atunci când numai una dintre părți se înfățișează la ziua fixată pentru judecată;
- b) nu poate fi dată înainte de termenul fixat pentru judecată;
- c) poate fi atacată numai cu recurs, doar pentru motive procedurale.

43. Coparticiparea procesuală existentă la judecata în primă instanță:

- a) poate continua și la judecata în căile de atac;
- b) nu poate continua și la judecata în căile de atac;
- c) continuă obligatoriu și la judecata în căile de atac.

44. Când acțiunea civilă a fost declanșată de procuror în numele persoanei dispărute, iar ulterior sesizării, cel dispărut apare și se prezintă la proces, instanța:

- a) poate lua act de renunțarea acestuia la judecată;
- b) nu poate lua act de renunțarea acestuia la judecată;
- c) poate lua act de renunțarea acestuia la judecată numai dacă are și autorizarea Ministerului Public.

45. Cererea de completare a hotărârii:

- a) se soluționează de aceeași instanță care a pronunțat hotărârea a cărei completare se solicită;
- b) se soluționează fără citarea părților;
- c) se soluționează prin încheiere, care se va atașa la hotărâre, atât în dosarul cauzei, cât și în dosarul de hotărâri al instanței.

46. Perimarea:

- a) se constată prin hotărâre supusă recursului, în termen de 5 zile de la pronunțare;
- b) poate fi invocată în orice stare a pricinii;
- c) se suspendă pe timpul cât durează suspendarea judecătii, dacă aceasta este cauzată de lipsa de stăruință a părților în a continua judecata.

47. Lipsa dovezii calității de reprezentant:

- a) poate fi invocată pe calea unei excepții care are un efect exclusiv dilatoriu;
- b) nu poate fi invocată pentru prima oară în calea de atac, dacă vizează calitatea de reprezentant înaintea primei instanțe;
- c) nu poate fi invocată de către instanța de judecată, din oficiu.

48. Părțile pot conveni, expres sau tacit, să fie ascultate ca martori:

- a) persoanele puse sub interdicție judecătorească;
- b) cei condamnați pentru mărturie mincinoasă;
- c) rudele sau afinii până la gradul al treilea inclusiv.

49. Posibilitatea scoaterii din proces a pârâtului este un efect specific al:

- a) cererii de chemare în garanție;
- b) cererii de intervenție voluntară accesorie;
- c) cererii de chemare în judecată a altor persoane.

50. Judecătorul împotriva căruia este propusă recuzarea:

- a) poate declara că se abține;
- b) nu mai poate formula o cerere de abținere;
- c) este obligat să se abțină.

51. În materie penală, prescripția răspunderii penale:

- a) poate fi antecondamnatorie sau postcondamnatorie;
- b) se poate întrerupe, suspenda, anula sau revoca (după caz);
- c) poate fi generală sau specială.

52. Sunt cauze generale care exclud infracțiunea:

- a) minoritatea făptuitorului și minoritatea infractorului;
- b) intoxicația involuntară și completă și eroarea asupra tipicității;
- c) excesul neimputabil și excesul scuzabil;.

53. În materie penală nu este posibil:

- a) să se angajeze răspunderea penală a unei persoane care a comis o vătămare corporală, depășind limitele unei apărări proporționale cu atacul exercitat inițial asupra sa de către victimă, depășirea fiind din pricina temerii sau a tulburării provocate de atac;
- b) a se angaja răspunderea penală a unei persoane care a început a săvârși o faptă incriminată de durată pe când avea 13 ani, epuizând-o după împlinirea vârstei de 16 ani;
- c) a se înlătura doar răspunderea penală a unei persoane care a comis o infracțiune, subzistând, însă, răspunderea sa civilă pentru fapta săvârșită.

54. Legea penală consacră expres, în materia prescripției executării pedepsei:

- a) că "întreruperea cursului prescripției produce efecte față de toți participanții la infracțiune, chiar dacă actul de întrerupere privește numai pe unii dintre ei";
- b) că durata termenului de prescripție se suspendă "pe timpul cât o dispoziție legală sau o împrejurare de neprevăzut ori de neînlăturat împiedică punerea în mișcare a acțiunii penale sau continuarea procesului penal";
- c) că prin "pedeapsă ce se execută" se înțelege "pedeapsa stabilită de instanță, ținându-se cont de cauzele ulterioare de modificare a acesteia".

55. Circumstanțele privitoare la persoana autorului sau a unui participant:

- a) nu se răsfrâng asupra celorlalți participanți, indiferent dacă sunt personale sau reale;
- b) se răsfrâng asupra celorlalți participanți, indiferent dacă sunt personale sau reale;
- c) nu se răsfrâng asupra celorlalți participanți dacă sunt personale, dar se răsfrâng asupra celorlalți participanți dacă sunt reale, însă numai în măsura în care aceștia le-au cunoscut sau prevăzut.

56. Constrângerea morală:

- a) reprezintă o cauză generală, legală, personală de impunitate a participantului;
- b) este o cauză justificativă;
- c) spre deosebire de constrângerea fizică, este o cauză de neimputabilitate care nu poate proveni decât din partea unei persoane.

57. În dreptul penal, sub aspectul naturii juridice:

- a) împăcarea este o cauză care înlătură răspunderea penală și stinge și acțiunea civilă;
- b) grațierea este o cauză care înlătură răspunderea penală;
- c) lipsa și retragerea plângerii prealabile sunt cauze de înlăturare a răspunderii penale care acționează în rem.

58. Sunt imprescriptibile:

- a) infracțiunile contra vieții (omor, omor calificat, uciderea la cererea victimei, determinarea sau înlesnirea sinuciderii și uciderea din culpă);
- b) infracțiunile intenționate urmate de moartea victimei;
- c) infracțiunile contra capacității de luptă a forțelor armate.

59. Lipsa plângerii prealabile în cazul infracțiunilor pentru care acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate:

- a) înlătură răspunderea penală, dar numai dacă intervine până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare (spre deosebire de împăcare);
- b) spre deosebire de retragerea plângerii prealabile, produce efecte în rem;
- c) constituie un act bilateral.

60. Raportul de cauzalitate în materie penală:

- a) constituie un element obligatoriu al laturii subiective a infracțiunii;
- b) nu reprezintă legătura dintre obiectul material și urmarea imediată;
- c) constituie un element obligatoriu al laturii obiective, dar numai în cazul infracțiunilor de rezultat.

61. În cazul infracțiunilor de durată, ca infracțiuni de obicei:

- a) termenul de prescripție a răspunderii penale curge, ca regulă, de la data săvârșirii ultimului act;
- b) termenul de prescripție a executării pedepsei curge de la data săvârșirii ultimului act;
- c) termenul de prescripție a răspunderii penale curge de la data încetării acțiunii sau inacțiunii.

62. În dreptul penal, fapta este săvârșită din culpă, când făptuitorul:

- a) prevede rezultatul faptei sale, dar nu-l acceptă, socotind fără temei că el se va produce;
- b) prevede rezultatul faptei sale, dar nu-l acceptă, socotind fără temei că el nu se va produce;
- c) nu prevede rezultatul faptei sale, deși trebuia sau putea să îl prevadă.

63. Spre deosebire de coautoratul impropriu (coautoratul în cazul participației improprii):

- a) coautoratul propriu (coautoratul în cazul participației proprii) nu este reglementat de către legiuitorul penal actual;
- b) coautoratul propriu (coautoratul în cazul participației proprii) este posibil doar în cazul infracțiunilor proprii;
- c) coautoratul propriu (coautoratul în cazul participației proprii) se sancționează potrivit sistemului parificării legale de pedeapsă, care se combină cu diversificarea judiciară de pedeapsă.

64. Amnistia și grațierea:

- a) sunt acte de clemență care pot fi emise și de către Președintele României;
- b) sunt acte de clemență care pot fi emise și de către instanța penală;
- c) sunt acte de clemență care pot fi emise de către Parlament (amnistia), respectiv de către Parlament sau Președintele României (grațierea - în primul caz, colectivă, în al doilea, individuală).

65. O infracțiune de rezultat:

- a) spre deosebire de o infracțiune de pericol, nu este susceptibilă de comitere în participație penală;
- b) impune probarea expresă, de sine-stătătoare, a legăturii de cauzalitate dintre elementul material și urmarea imediată, aceasta nefiind prezumată;
- c) presupune exclusiv culpa, pe latura subiectivă a conținutului constitutiv.

66. Cauzele generale care înlătură răspunderea penală reprezentate de amnistia proprie și prescripția răspunderii penale:

- a) sunt cauze care înlătură caracterul penal al faptei;
- b) pe cale de consecință, înlătură și aplicarea sancțiunilor penale;
- c) sunt cauze de imunitate.

67. Termenele de prescripție a răspunderii penale încep să curgă:

- a) de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare a inculpatului;
- b) de la data executării sau considerării ca executată a pedepsei;
- c) ca regulă, de la momentul epuizării, în cazul infracțiunilor continue.

68. Infracțiunea este singurul temei al răspunderii penale:

- a) reprezintă un enunț prin care se exprimă un principiu fundamental al dreptului penal;
- b) reprezintă un enunț care poate fi apreciat sinonim cu definiția legală a infracțiunii;
- c) reprezintă un enunț prin care se exprimă o excepție de la principiul legalității incriminării.

69. La infracțiunea de gestiune frauduloasă, forma tip [art. 242 alin. (1) Cod penal]:

- a) latura subiectivă presupune doar intenția directă deoarece include scopul dobândirii unui folos patrimonial;
- b) elementul material constă în acțiuni sau inacțiuni păgubitoare pentru proprietarul bunurilor administrate sau conservate;
- c) subiect activ poate fi orice persoană responsabilă penal.

70. Infracțiunea de fals intelectual, poate fi săvârșită:

- a) numai prin acțiune;
- b) atât prin acțiune, cât și prin inacțiune;
- c) în participație însă, doar sub forma instigării și a complicității.

71. Pentru existența infracțiunii de tăinuire este necesar ca făptuitorul:

- a) să fi cunoscut că bunul tănuit provine din săvârșirea unei infracțiuni;
- b) să fi cunoscut sau să fi prevăzut din împrejurările concrete că bunul tănuit provine din săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, chiar fără a cunoaște natura acesteia;
- c) să fi cunoscut sau să fi prevăzut din împrejurările concrete că bunul tănuit provine din săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, cu condiția să cunoască natura acesteia.

72. Pentru existența infracțiunii de uzurpare de calități oficiale, prevăzută de art. 258 alin. (1) Cod penal, este necesar ca:

- a) făptuitorul să fi folosit, fără drept, o calitate oficială care implică exercițiul autorității de stat, indiferent dacă a îndeplinit sau nu vreun act legat de acea calitate;
- b) făptuitorul să fi folosit, fără drept, o calitate oficială care implică exercițiul autorității de stat și întotdeauna, în mod concomitent, să fi îndeplinit un act legat de acea calitate;
- c) făptuitorul să fi folosit, fără drept, o calitate oficială care implică exercițiul autorității de stat și, fie concomitent, fie ulterior să fi îndeplinit un act legat de acea calitate.

73. În cazul infracțiunii de omor calificat, premeditarea:

- a) este o circumstanță personală care nu se răsfrânge asupra celorlalți participanți;
- b) este o circumstanță reală care, întotdeauna, se răsfrânge asupra celorlalți participanți;
- c) poate fi o circumstanță reală, dacă participantul a cunoscut scopul pregătirilor pe care le-a efectuat împreună cu autorul.

74. În cazul infracțiunii de cumpărare de influență, făptuitorul nu se pedepsește dacă:

- a) denunță fapta autorităților și astfel înlesnește tragerea la răspundere penală a autorului traficului de influență;
- b) denunță fapta mai înainte ca organul de urmărire penală să fi fost sesizat cu privire la aceasta;
- c) denunță fapta mai înainte de identificarea autorului traficului de influență.

75. Infracțiunea de neglijență în serviciu, poate fi reținută:

- a) atunci când făptuitorul își îndeplinește numai în parte o îndatorire de serviciu;
- b) numai dacă făptuitorul omite îndeplinirea în întregime a unei îndatoriri de serviciu;
- c) dacă făptuitorul prevede rezultatul faptei sale și urmărește producerea acestuia prin comiterea ei.

76. Fapta celui care lipsește de libertate în mod ilegal o persoană ce nu avea împlinită vârsta de 18 ani însă, infracțiunea continuă se prelungește după ce persoana vătămată devine majoră, constituie:

- a) infracțiunea de lipsire de libertate în mod ilegal în forma agravată, prevăzută de art. 205 alin. (3) lit. b) Cod penal pentru perioada anterioară momentului în care persoana vătămată a împlinit 18 ani și infracțiunea de lipsire de libertate în mod ilegal forma tip, după acest moment;
- b) infracțiunea de lipsire de libertate în mod ilegal în forma agravată, prevăzută de art. 205 alin. (3) lit. b) Cod penal;
- c) infracțiunea de lipsire de libertate în mod ilegal în forma tip, prevăzută de art. 205 alin. (1) Cod penal deoarece, în cazul infracțiunii continue, se aplică legea penală incidentă la momentul epuizării.

77. Abandonul de familie, prevăzut la art. 378 Cod penal, nu se pedepsește dacă inculpatul își îndeplinește obligațiile:

- a) până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare;
- b) înaintea citirii actului de sesizare a instanței;
- c) înainte de terminarea urmăririi penale.

78. Constituie întotdeauna infracțiunea de distrugere din culpă, forma tip:

- a) neluarea măsurilor de conservare, din culpă, a unui bun chiar dacă acesta aparține făptuitorului;
- b) neluarea măsurilor de salvare, din culpă, a unui bun chiar dacă acesta aparține făptuitorului;
- c) distrugerea, din culpă, a unui bun chiar dacă acesta aparține făptuitorului, în cazul în care fapta este comisă prin incendiere, explozie sau prin orice alt asemenea mijloc și dacă este de natură să pună în pericol alte persoane sau bunuri.

79. La infracțiunea de ultraj contra bunelor moravuri, prevăzută în art. 375 Cod penal:

- a) participația penală este posibilă sub toate formele: coautorat, instigare sau complicitate;
- b) urmarea imediată constă în producerea unui scandal public;
- c) subiectul activ este calificat.

80. La infracțiunea de uciderea din culpă:

- a) subiect activ nu poate fi decât o persoană fizică;
- b) limitele speciale ale pedepsei prevăzute la alin.(1) și alin. (2) ale art. 192 Cod penal se majorează cu jumătate dacă prin fapta săvârșită s-a cauzat moartea a două sau mai multor persoane;
- c) activitatea de ucidere se exprimă numai printr-o acțiune.

81. La infracțiunea de represiune nedreaptă:

- a) tentativa nu se pedepsește;
- b) participația penală sub forma coautoratului este exclusă în toate cazurile;
- c) latura subiectivă presupune doar intenția directă, calificată prin scop, deoarece făptuitorul știe că persoana împotriva căreia acționează este nevinovată.

82. În cazul infracțiunii de violare de domiciliu, prevăzută de art. 224 Cod penal:

- a) lipsa consimțământului persoanei care folosește domiciliul este prezumat în mod absolut;
- b) lipsa consimțământului persoanei care folosește domiciliul este prezumat până la proba contrară;
- c) tentativa se sancționează.

83. În cazul infracțiunii prevăzute în art. 193 Cod penal (lovirea sau alte violențe) săvârșită în condițiile art. 199 Cod penal, adică asupra unui membru de familie:

- a) acțiunea penală poate fi pusă în mișcare și din oficiu;
- b) acțiunea penală se pune în mișcare numai la plângerea prealabilă a persoanei vătămate;
- c) indiferent de modul în care a fost pusă în mișcare acțiunea penală – la plângerea prealabilă a persoanei vătămate sau din oficiu - poate interveni împăcarea.

84. Poate fi obiect material al infracțiunii de furt:

- a) orice fel de energie;
- b) numai înscrisurile cu valoare probantă;
- c) energia electrică.

85. În cursul judecării:

- a) audierea părții civile se va face, de regulă, înainte de audierea inculpatului;
- b) audierea coinalpaților se va face, de regulă, separat;
- c) audierea persoanei vătămate se va face, de regulă, înainte de audierea părții responsabile civilmente.

86. Reluarea urmăririi penale în caz de redeschidere a urmăririi penale:

- a) se dispune de către procuror ierarhic superior (celui ce a efectuat activitatea de urmărire penală) în cazul în care organul de cercetare penală a constatat că a încetat cauza de suspendare a urmăririi penale;
- b) este supusă confirmării judecătorului de cameră preliminară în toate cazurile, sub sancțiunea nulității;
- c) poate interveni și atunci când au apărut fapte sau împrejurări noi din care rezultă că a dispărut împrejurarea pe care se întemeia soluția de clasare.

87. Desemnarea apărătorului din oficiu în faza de urmărire penală, atunci când asistența juridică este obligatorie:

- a) impune luarea de măsuri în acest sens, din oficiu, de către organul judiciar;
- b) se face doar pe baza solicitării scrise formulate de inculpat;
- c) se face întotdeauna cu încuviințarea prealabilă a judecătorului de drepturi și libertăți.

88. Rezolvând acțiunea penală:

- a) Instanța poate pronunța o hotărâre de condamnare cu amânarea aplicării pedepsei dacă sunt întrunite condițiile prevăzute de Codul penal;
- b) Instanța pronunță o soluție de încetare a procesului penal dacă în cauză constata că a intervenit dezincredințarea faptei pentru care inculpatul fusese trimis în judecată;
- c) Instanța nu va pronunța o soluție de achitare dacă constata că față de inculpat s-a pronunțat anterior o hotărâre penală definitivă de achitare cu privire la aceeași faptă.

89. Suntem în prezența unei nulități absolute:

- a) în situația încălcării, în faza de urmărire penală, a dispozițiilor legale privind citarea persoanei vătămate;
- b) în situația încălcării, în faza de urmărire penală, a dispozițiilor privind compunerea completului de judecată chemat să soluționeze contestația împotriva încheierii prin care se luase o măsură preventivă;
- c) în situația în care inculpatul a fost asistat la momentul audierii doar de către unul dintre cei doi apărători aleși ai acestuia.

90. Inculpatul are dreptul să fie asistat de unul sau mai mulți avocați:

- a) doar în faza de cameră preliminară;
- b) doar dacă este arestat preventiv în cauză;
- c) indiferent de faza procesuală în care se află cauza.

91. În soluționarea cauzei în prima instanță:

- a) Completul de judecată deliberează mai întâi asupra chestiunilor de drept și apoi asupra chestiunilor de fapt;
- b) În cazul în care în cadrul completului colegial nu se poate întruni unanimitatea, hotărârea se poate lua cu majoritate;
- c) Deliberarea are loc în ședința nepublică (în camera de consiliu).

92. Sunt cazuri de reluare a urmăririi penale:

- a) comiterea unei noi infracțiuni de către inculpatul față de care se dispusese clasarea;
- b) intervenirea unei decizii de neconstituționalitate;
- c) restituirea cauzei de către judecătorul de cameră preliminară atunci când acesta, în cursul procedurii de cameră preliminară, a dispus excluderea tuturor probelor administrate în faza de urmărire penală.

93. Avocatul ales al persoanei vătămate are dreptul:

- a) să asiste la audierea inculpatului în faza de urmărire penală;
- b) să îl asiste, în calitate de apărător din oficiu, și pe inculpat în faza de urmărire penală;
- c) să formuleze cereri și memorii pentru partea responsabilă civilmente din oficiu, chiar fără ca aceasta să îi fi solicitat serviciile.

94. Plângerea împotriva actelor de urmărire penală (altele decât soluțiile de neurmărire sau netrimitere în judecată):

- a) se poate face doar în termen de 20 de zile de la data comunicării actului de urmărire penală, sub sancțiunea decăderii;
- b) poate fi îndreptată și împotriva actului prin care se soluționează plângerea împotriva unui act de urmărire penală;
- c) poate fi îndreptată și împotriva ordonanței prin care prim procurorul parchetului a respins, într-un dosar pe care îl instrumentează, solicitarea de administrare a unor probatorii.

95. Încheierea de ședință:

- a) Se întocmește de grefier în termen de cel mult 48 de ore de la terminarea ședinței de judecată;
- b) Se întocmește de președintele completului de judecată și se semnează de toți membrii completului;
- c) se întocmește de grefier în termen de cel mult 72 de ore de la terminarea ședinței de judecată.

96. Potrivit Codului de procedură penală, nu poate fi avocat al unei părți din procesul penal:

- a) soțul grefierului de ședință;
- b) cumnatul judecătorului din cauza respectivă;
- c) soția procurorului din cauza respectivă.

97. Sunt considerate ca acte făcute în termen, chiar dacă ajung la organul judiciar după expirarea termenelor stabilite de lege:

- a) cererea de apel depusă de parte, din necunoaștere, la primăria localității de domiciliu;
- b) cererea de apel depusă de procuror la oficiul poștal, prin scrisoare recomandată, înainte de expirarea termenului de apel;
- c) cererea de apel depusă de inculpat, dintr-o greșeală vădită, la unitatea de parchet, înainte de expirarea termenului de apel.

98. Inculpatul poate solicita ca judecata cauzei să se desfășoare în procedura simplificată (procedura privind recunoașterea invinuirii):

- a) doar înainte de începerea cercetării judecătorești la instanța de fond;
- b) indiferent de gravitatea infracțiunii ce face obiectul trimiterii în judecată;
- c) chiar și pentru o parte dintre faptele pentru care a fost trimis în judecată.

99. Acordul de recunoaștere a vinovăției:

- a) nu se poate încheia cu privire la infracțiunile pentru care legea prevede pedeapsa detenției pe viață alternativ cu pedeapsa închisorii;
- b) nu poate fi încheiat în nicio împrejurare de către un inculpat minor;
- c) poate avea ca obiect o soluție de renunțare la urmărirea penală.

100. Asistența juridică este întotdeauna obligatorie:

- a) când inculpatul minor este acuzat de comiterea unei infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa amenzii penale alternativ cu închisoarea;
- b) când suspectul major aflat în libertate este acuzat de comiterea unei infracțiuni în cursul minorității;
- c) în cazul oricărui suspect ce înțelege să renunțe la serviciile apărătorului său ales.